

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 3406

Warszawa, 1 kwietnia 2015 r.

Pan
Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią poseł Annę Bańkowską.

(-) Romuald Ajchler; (-) Leszek Aleksandrzak; (-) Marek Balt; (-) Maciej Banaszak; (-) Anna Bańkowska; (-) Jan Cedzyński; (-) Piotr Chmielowski; (-) Jacek Czerniak; (-) Eugeniusz Czykwin; (-) Marek Domaracki; (-) Wincenty Elsner; (-) Tomasz Garbowski; (-) Tadeusz Iwiński; (-) Dariusz Joński; (-) Tomasz Kamiński; (-) Adam Kępiński; (-) Witold Klepacz; (-) Krzysztof Kłosowski; (-) Zbigniew Matuszczak; (-) Leszek Miller; (-) Grzegorz Napieralski; (-) Marek Niedbała; (-) Cezary Olejniczak; (-) Artur Ostrowski; (-) Stanisława Prządka; (-) Małgorzata Sekuła-Szmajdzińska; (-) Marek Stolarski; (-) Tadeusz Tomaszewski; (-) Jerzy Wenderlich; (-) Bogusław Wontor; (-) Stanisław Wziątek; (-) Zbyszek Zaborowski; (-) Ryszard Zbrzyzny.

Ustawa

z dnia 2015 r.

**o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu
Ubezpieczeń Społecznych**

Art. 1.

W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440, 1717, 1734, z 2014 r. poz. 496, 567, 683, 684, 1682) w Dziale II Emerytury, po rozdziale 4, dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Art. 56a.1. Emerytura bez względu na wiek przysługuje ubezpieczonemu, którzy spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) kobieta, jeżeli ma co najmniej 35 – letni okres składkowy;
- 2) mężczyzna, jeżeli ma co najmniej 40 – letni okres składkowy, oraz przez cały okres, o którym mowa w pkt 1 i 2, podlegali ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym.

Art. 56b. 1. Emerytura, o której mowa w art. 56a, stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25, przez dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę ubezpieczonego.

2. Emerytura obliczona na zasadach określonych w ust. 1 nie może być niższa niż kwota najniższej emerytury.”

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Cel i potrzeba wydania ustawy. Przedstawienie rzeczywistego stanu w normowanej dziedzinie. Wykazanie różnicy pomiędzy stanem dotychczasowym a projektowanym. Przedstawienie przewidywanych skutków społecznych, gospodarczych, finansowych i prawnych.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami ubezpieczeni posiadający co najmniej: kobiety 35-letni okres składkowy oraz mężczyźni 40-letni okres składkowy, a niemający określonego przez przepisy wieku, nie mają prawa przejścia na emeryturę. Dotyczy to szczególnie pracowników. Wielu pracowników mających bardzo długi staż pracy napotyka, w okresie kilku ostatnich lat poprzedzających osiągnięcie przez nich ustawowego wieku emerytalnego, na istotne problemy utrudniające aktywność zawodową. Wynikają one najczęściej z następujących przesłanek:

- 1) zwiększona absencja chorobowa, spowodowana „zużyciem” organizmu przez lata ciężkiej pracy, potęgująca prawdopodobieństwo utraty pracy.
- 2) wieloletni staż pracy, szczególnie pracy fizycznej, jest czynnikiem poważnie zniechęcającym pracodawców do zatrudniania takich pracowników – pracownik taki w praktyce jest zdany na łaskę dotychczasowego pracodawcy, jeśli zaś utraci zatrudnienie to prawdopodobnie nie znajdzie już nowego,
- 3) wieloletnia praca wywiera istotny, negatywny wpływ na wydajność pracowników u schyłku kariery zawodowej, a każdy kolejny rok pracy znacząco pogarsza stan ich zdrowia.

Projektowana ustawa ma na celu stworzenie pracownikom o bardzo długim stażu możliwości przejścia na emeryturę przed osiągnięciem ustawowego wieku emerytalnego. Proponowane rozwiązanie dotyczyć ma kobiet, które mają okres składkowy wynoszący co najmniej 35 lat oraz mężczyzn, mających okres składkowy co najmniej 40 lat.

Biorąc pod uwagę fakt, że do okresu składkowego nie zalicza się m.in. okresów niezdolności do pracy z powodu choroby czy okresów nauki (są to lata nieskładkowe), proponowane rozwiązanie dotyczyć będzie w praktyce osób, które rozpoczęły pracę w wieku ok. 20 lat i w całym okresie zatrudnienia (ew. działalności gospodarczej) miały niewielkie okresy absencji chorobowej lub bezrobocia.

Projektowana ustawa kreuje swoistą nagrodę, jaką jest niewątpliwie większa elastyczność w określaniu momentu przejścia na emeryturę, dla tych osób, które będą miały bardzo długi staż ubezpieczeniowy – i to staż oparty na faktycznej aktywności zawodowej, bowiem pod uwagę będą brane jedynie lata składkowe.

W ustawodawstwie polskim funkcjonują obecnie dwa przepisy odnoszące się do osób posiadających 35-letni (kobiety), czy 40-letni (mężczyźni) okres ubezpieczenia.

Są to uregulowania zawarte :

1/ w art. 26b zmienianej ustawy dotyczące tzw. emerytury częściowej, oraz
2/ w art. 2 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 170 z 2014 r. poz. 598, 1682).

W pierwszym przypadku warunkiem otrzymania emerytury częściowej jest oprócz posiadania okresu ubezpieczenia składkowego i nieskładkowego, odpowiednio 35 i 40 lat, także minimalnego wieku: kobiety - 62 lata, mężczyźni 65 lat.

W przypadku drugim, gdzie mowa jest o świadczeniu przedemerytalnym, warunkiem jego otrzymania jest poza posiadaniem „okresu uprawniającego do emerytury” wynoszącego co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, także rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

Oba uregulowania nie dotyczą, więc grupy ubezpieczonych, których zakresem podmiotowym obejmuje niniejszy projekt. Są to osoby mające odpowiednio długi 35 i 40 letni okres ubezpieczenia, liczony tylko z okresów składkowych oraz nieposiadające możliwości zatrudnienia.

W 2013 r. liczba bezrobotnych w wieku 50+ wynosiła ok. 520 tys. osób (24,3 % ogółu bezrobotnych). W porównaniu z rokiem 2012 zanotowano wzrost o 7,8%. Warto też nadmienić, że w 2005 r. było to tylko 16 % ogółu bezrobotnych. Obecne szacunki wskazują, że osoby w wieku 60+ stanowią 3,4% ogółu bezrobotnych (ok. 80 tys. osób), a osoby w wieku 55-59 lat stanowią 10,7% ogółu bezrobotnych (ponad 200 tys. osób).

Proponowane rozwiązanie jest korzystne zarówno dla państwa, gdyż stworzy silny bodziec do aktywności zawodowej i to aktywności rejestrowanej

by uzyskać wymagany okres ubezpieczenia, zaś dla osób które wymagany okres ubezpieczenia uzyskały stanowi swoisty bufor , na wypadek utraty pracy, czy szansy zarobkowania. W ten sposób uzyska się korzystne zmiany prawne, społeczne i gospodarcze.

2. Wskazanie źródeł finansowania, jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa.

Skala skutków finansowych projektowanego rozwiązania jest trudna do oceny - jednakże jest oczywiste, że globalna kwota przychodów budżetu państwa, budżetów samorządów oraz funduszy publicznych (FUS, NFZ) znacząco przewyższy kwotę dodatkowych wydatków z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jaką kreuje ta ustawa. Zwiększona skłonność do podejmowania pracy rejestrowanej (bo taka pozwala zaliczyć okres stażu ubezpieczeniowego) przyniesie zwiększone wpływy do budżetu z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych, wpływów do Narodowego Funduszu Zdrowia z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz wpływów do Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek ubezpieczenia społecznego.

Można także oczekiwać, że część ubezpieczonych, mając możliwość uzyskania emerytury, nie będzie składała wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy. A biorąc pod uwagę finanse publiczne oznacza to potencjalne oszczędności, bowiem wysokość renty wg. obecnego stanu prawnego byłaby wyższa niż wysokość emerytury. Osoby korzystające z prawa do emerytury bez konieczności osiągnięcia wieku ustawowego 67 lat, pozostające bez pracy w momencie składania wniosku o emeryturę, uzyskają stały dochód - będzie to w praktyce oznaczało dla części z nich utratę możliwości uzyskania świadczeń społecznych (przede wszystkim dodatku mieszkaniowego lub świadczeń z pomocy społecznej) z powodu przekroczenia progu dochodowego. Projektowana ustawa powodować może jedynie znikome zwiększenie wydatków publicznych. Ponieważ wyliczenie kwoty przysługującej emerytury odbywa się w warunkach zreformowanego systemu emerytalnego, poprzez podzielenie kwoty zarejestrowanego i zgromadzonego kapitału przez średnią oczekiwaną długość życia, wcześniejsze rozpoczęcie wypłaty emerytury oznacza jedynie zmniejszenie

kwoty miesięcznego świadczenia w porównaniu z sytuacją, gdyby ubezpieczony czekał do osiągnięcia ustawowego wieku emerytalnego. Nie wymaga to natomiast zaangażowania środków publicznych. Z takim zaangażowaniem moglibyśmy mieć do czynienia jedynie w przypadku, gdyby kwota wyliczonej emerytury była niższa niż kwota najniższej emerytury. W takim wypadku zwiększenie świadczenia do kwoty najniższej emerytury byłoby finansowane ze środków budżetowych. Wydaje się jednak mało prawdopodobne, aby kobieta mająca 35 letni staż pracy (a tym bardziej mężczyzna z 40 letnim stażem) nie wypracowała sobie minimalnej emerytury. Jeżeli nawet, takie przypadki zdarzą się to będą one miały charakter jednostkowy.

Tak, więc można z całą pewnością stwierdzić, że projektowana ustawa nie spowoduje zwiększenia wydatków publicznych.

W praktyce, aby nabyć prawo do przejścia na projektowaną emeryturę należałoby podjąć pierwszą pracę w wieku minimum 20 lat i od tego dnia pracować nieprzerwanie. Biorąc pod uwagę fakt, że na współczesnym rynku pracy bardzo trudno jest zachować ciągłość zatrudnienia, oprócz okresów chorobowych pojawiają się okresy bardziej lub mniej krótkotrwałego bezrobocia – proponowane rozwiązanie będzie dotyczyło przede wszystkim osób, które podjęły zatrudnienie w bardzo młodym wieku.

ZUS nie publikuje danych, z których wynikałoby, jaką ilość lat składkowych mają osoby przechodzące na emeryturę. Wszystkie dane dotyczą łącznie lat składkowych i nieskładkowych. W tej sytuacji, biorąc pod uwagę dostępne dane ZUS dotyczące stażu ubezpieczeniowego osób przechodzących na emeryturę w ostatnich latach wnioskodawcy szacują, że z projektowanego rozwiązania może skorzystać łącznie, w okresie pierwszych pięciu lat obowiązywania ustawy kilkadziesiąt tysięcy osób.

3. Przedstawienie założeń projektów podstawowych aktów wykonawczych.

Uchwalenie projektowanej nowelizacji ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie spowoduje konieczności wydawania nowych, jak również zmiany istniejących aktów prawnych.

4.Oświadczenie o zgodności projektowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

5.Wyniki przeprowadzonych względem projektu konsultacji.

Względem projektu ustawy nie przeprowadzono konsultacji.

Warszawa, 15 kwietnia 2015 r.

BAS-WAPEiM-695/15

Pan
Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna

w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Anna Bańkowska)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy przewiduje dodanie do ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440, ze zmianami) art. 56a i art. 56b. Proponowana nowelizacja zakłada, że bez względu na wiek emerytura będzie przysługiwała osobom spełniającym łącznie wskazane w niej warunki:

- a. 35 – letni okres składkowy dla kobiet;
- b. 40 – letni okres składkowy dla mężczyzn;
- c. przez cały okres składkowy uprawniony podlegał ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym.

W projekcie określono sposób obliczania proponowanego świadczenia emerytalnego oraz jego minimalną wysokość.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

W prawie Unii Europejskiej w dziedzinie świadczeń emerytalnych należy wskazać rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr

883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 166 z 30.4.2004 r., s. 1, ze zmianami; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 5, t. 5, s. 72) oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2009 r., s. 1, ze zmianami).

W zakresie zagadnienia wieku emerytalnego oraz jego zróżnicowania ze względu na płeć należy wskazać dyrektywę Rady z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. WE L 6 z 10.1.1979 r., s. 24; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 5, t. 1, s. 215; dalej jako; „dyrektywa”).

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Rozporządzenia dotyczące koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (nr 883/2004 i nr 987/2009) nie regulują zagadnień będących przedmiotem proponowanej ustawy.

Dyrektywa zobowiązuje państwa członkowskie do podjęcia środków w celu uchylecia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych sprzecznych z zasadą równego traktowania ze względu na płeć (art. 5 dyrektywy). Jednocześnie dyrektywa nie narusza prawa państw członkowskich do wyłączenia z jej zakresu ustalenia wieku emerytalnego dla celów przyznania rent i emerytur oraz skutków mogących z tego wypłynąć w odniesieniu do innych świadczeń (art. 7 ust. 1 lit. a dyrektywy).

Państwa członkowskie są jednak obowiązane do okresowego przeprowadzania badań, w zakresie dokonanych wyłączeń, w celu zweryfikowania, w świetle zmian społecznych, czy podtrzymywanie tych wyłączeń jest uzasadnione (art. 7 ust. 2 dyrektywy). W tym zakresie w art. 8 ust. 2 dyrektywy na państwa członkowskie obowiązek przekazania Komisji tekstów krajowych przepisów przyjętych w dziedzinie regulowanej dyrektywą, a także obowiązek informowania Komisji o przesłankach uzasadniających utrzymanie obowiązujących przepisów, których dotyczy art. 7 ust. 1 dyrektywy, oraz o możliwościach ich późniejszej zmiany.

Biorąc pod uwagę cel art. 7 ust. 1 dyrektywy, Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej uznał, że art. 7 ust. 1 lit. a upoważnia państwa członkowskie do utrzymania w systemach emerytalnych różnych okresów składkowych dla mężczyzn i kobiet¹. Przewidziane w projekcie zróżnicowanie okresów składkowych dla mężczyzn i kobiet mieści się w zakresie wyłączenia przewidzianego w art. 7 ust. 1 lit. a dyrektywy. Projekt nie narusza prawa UE.

¹ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 7 lipca 1992 r. w sprawie C-9/91 The Queen p. Secretary of State for Social Security, ECR 1992, str. I-4297, pkt 19.

Należy zaznaczyć, że w przypadku uchwalenia projektowanej ustawy konieczne będzie przekazanie jej tekstu Komisji w trybie art. 8 ust. 2 dyrektywy.

4. Konkluzje

Projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych **nie narusza** prawa Unii Europejskiej. Uchwalona ustawa będzie wymagała notyfikacji Komisji.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

Warszawa, 15 kwietnia 2015 r.

BAS-WAPEiM-696/15

Pan
Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Anna Bańkowska) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy przewiduje dodanie do ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440, ze zmianami) art. 56a i art. 56b. Proponowana nowelizacja zakłada, że bez względu na wiek emerytura będzie przysługiwała osobom spełniającym łącznie wskazane w niej warunki:

- a. 35 – letni okres składkowy dla kobiet;
- b. 40 – letni okres składkowy dla mężczyzn;
- c. przez cały okres składkowy uprawniony podlegał ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym.

W projekcie określono sposób obliczania proponowanego świadczenia emerytalnego oraz jego minimalną wysokość.

Projekt ustawy nie narusza prawa UE.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 30.04. 2015 r.

PG VII G 025-118/15

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 4.05.2015r.

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Kancelarzu

W nawiązaniu do pisma z dnia 8 kwietnia 2015 r., nr GMS-WP-173-95/15, dotyczącego poselskiego *projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych*, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.), uprzejmie informuję o braku uwag do projektu, którego regulacje związane są ze świadczeniami systemu ubezpieczeń społecznych pozostają poza zakresem i zadaniami prokuratury.

Z szacunkiem
A. Seremet

Andrzej Seremet

Warszawa, dnia 5 maja 2015 r.

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

BSA III-021-161/15

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 6.05.2015r.

**Pan
Adam PODGÓRSKI
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze

W odpowiedzi na pismo z dnia 22 kwietnia 2015 r., GMS-WP-173-95/15 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy nie zgłasza uwag do **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.**

Z poważaniem

w/z

prof. dr hab. Tadeusz ERECIŃSKI

Warszawa, dnia 8 maja 2015 r.

991100/0230-40/2015/MC
UNP-2015-40648

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 8.05.2015r

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

Uprzejmie informuję, że do przekazanego przy piśmie z dnia 22 kwietnia 2015 r., znak: GMS-WP-173-95/15, poselskiego projektu *ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych*, z punktu widzenia wykonawcy, zgłaszam następujące uwagi.

1. Do art. 1 projektu ustawy:

- 1) zgodnie z projektowanym art. 56a ust. 1 jedynym kryterium uprawniającym do nabycia emerytury „bez względu na wiek” jest spełnienie warunku posiadania okresu składkowego wynoszącego co najmniej 35 lat – w przypadku kobiet oraz 40 lat – w przypadku mężczyzn. Mając na uwadze, że projekt ustawy skierowany jest do ubezpieczonych urodzonych w szczególności po dniu 31 grudnia 1948 r. oznacza to, że obejmuje on również osoby będące członkami otwartych funduszy emerytalnych. Wziąwszy pod uwagę, że osoby będące członkami otwartych funduszy emerytalnych mogłyby przejść na emeryturę w wieku wcześniejszym niż ten, który wynika z art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wydaje się, że w projekcie powinny być uregulowane również kwestie związane z przekazywaniem środków zgromadzonych na rachunku członka otwartego funduszu emerytalnego na fundusz emerytalny FUS, bowiem zgodnie z art. 22 ust. 3d ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaprzestaje odprowadzania składek do otwartych funduszy emerytalnych w związku z ukończeniem przez ubezpieczonego wieku niższego o 10 lat od wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;

- 2) zgodnie z brzmieniem projektowanego art. 56b ust. 1 wysokość emerytury stanowiłaby równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia, ustalonej w sposób określony w art. 25 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przez dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę ubezpieczonego. Projektowany przepis powinien zawierać odwołanie do art. 26 ust. 3 i 4 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, które stanowią o tym, w jaki sposób ustalana jest długość średniego dalszego trwania życia. Jednocześnie należy zauważyć, że w obecnym brzmieniu projektu, do emerytury bez względu na wiek nie będzie miał zastosowania art. 26a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, określający zasady zwiększania wysokości emerytury za okresy opłacania składek na Fundusz Emerytalny Rolników, Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników i ubezpieczenie emerytalno-rentowe, o których mowa w przepisach o ubezpieczeniu społecznym rolników;
- 3) jeżeli celem projektodawcy, jak wynika z projektowanego art. 56b ust. 2, jest zagwarantowanie wypłaty emerytury bez względu na wiek w wysokości co najmniej najniższej emerytury, bez konieczności spełnienia warunków przewidzianych w art. 87 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, należałoby wprowadzić w art. 87 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wyraźne wyłączenie stosowania tego przepisu do emerytury, o której mowa w projekcie, obliczonej zgodnie z art. 25 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

2. Do art. 2 projektu ustawy.

Wprowadzenie projektowanych zmian będzie wiązało się z koniecznością rozległej modyfikacji systemów informatycznych Zakładu, obsługujących przyznawanie i wypłatę świadczeń emerytalnych. W związku z powyższym zasadne byłoby zastosowanie 12-miesięcznego okresu *vacatio legis*, ze względu na konieczność przeprowadzenia przez Zakład postępowania przetargowego, w celu wyłonienia wykonawcy tych zmian, zbudowania oprogramowania, jego przetestowanie i wdrożenie. Zatem aktualnie proponowany 3-miesięczny okres *vacatio legis* może spowodować, że Zakład nie będzie miał możliwości wdrożenia w tym terminie obsługi informatycznej projektowanych zmian.

3. Do uzasadnienia.

Umożliwienie przechodzenia na emeryturę bez względu na wiek dla osób posiadających co najmniej 35-letni okres składkowy w przypadku kobiet oraz 40-letni okres składkowy w przypadku mężczyzn może spowodować – przynajmniej w początkowym okresie

po wejściu w życie proponowanych zmian – zwiększenie wydatków na emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Skala tego zwiększenia zależy będzie od sytuacji na rynku pracy oraz od indywidualnych zachowań poszczególnych osób.

L Łopacińska
p.o. PREZES
ZAKŁADY UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH
Łopacińska
Elżbieta Łopacińska

